

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, rozhodl o návrhu **TOPAS Písek, s. r. o.**, se sídlem Velké náměstí 7/12, Písek, zastoupené Mgr. Bc. Pavlem Kozelkou, advokátem se sídlem Velké náměstí 7/12, Písek, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Krajským soudem v Českých Budějovicích** na straně jedné a **Městským úřadem Písek** a **Krajským úřadem Jihočeského kraje** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 19 Co 1077/2017, o žalobě na ochranu rušené držby: žalobkyně **TOPAS Písek, s. r. o.**, se sídlem Velké náměstí 7/12, Písek, zastoupené Mgr. Bc. Pavlem Kozelkou, advokátem se sídlem Velké náměstí 7/12, Písek, a žalovaného **Ing. M. O.**, zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Krajinská 224/37, České Budějovice,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným 2. 12. 2018 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zákon o některých kompetenčních sporech“), se **TOPAS Písek, s. r. o.** (dále „navrhovatelka“), domáhala, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor měl vzniknout mezi **Krajským soudem v Českých Budějovicích** a **Městským úřadem Písek** ve věci žaloby z rušené držby, respektive návrhu na odstranění pevných překážek z veřejně přístupné účelové komunikace.

[2] Z návrhu na zahájení kompetenčního sporu, jeho příloh a dalších podkladů vyžádaných zvláštním senátem vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Návrhem z 24. 5. 2017 se navrhovatelka domáhala u **Městského úřadu Písek** jako příslušného silničního správního úřadu, aby **M. Š.** a **Ing. M. O.** uložil povinnost odstranit pevné překážky z účelové komunikace.

[4] Následně podala navrhovatelka 5. 6. 2017 žalobu na ochranu rušené držby u Okresního soudu v Písku, který jí vyhověl a uložil žalovanému povinnost obnovit původní stav, tj. odstranit pevné překážky, a tím umožnit navrhovatelce nerušený výkon práva cesty.

[5] Proti rozhodnutí okresního soudu podal žalovaný odvolání ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Krajský soud usnesením z 14. 9. 2017, čj. 19 Co 1077/2017-130, usnesení okresního soudu zrušil a řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu Písek (výrok II.). Uvedl, že navrhovatelka dovozuje své právo výlučně z tzv. obecného užívání tvrzené veřejné účelové komunikace, které se opírá o veřejnoprávní zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Obecné užívání pozemních komunikací není institutem soukromého práva, ale jde o veřejnoprávní oprávnění. Takový nárok nelze podle krajského soudu žalovat dle § 176 a násl. o. s. ř.

[6] Městský úřad Písek obdržel na základě usnesení krajského soudu spis okresního soudu, který vložil do spisu vedeného ohledně žádosti navrhovatelky z 24. 5. 2017 jako podklad pro rozhodnutí. Následně rozhodnutím z 5. 11. 2018 nevyhověl návrhu na uložení povinnosti odstranit překážky z účelové komunikace dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Uvedl, že sporná cesta není pozemní komunikací ve smyslu zákona o pozemních komunikacích, a proto z ní nemůže nařizovat odstranění překážek.

[7] Proti rozhodnutí městského úřadu podala navrhovatelka 11. 11. 2018 odvolání ke Krajskému úřadu Jihočeského kraje. Dále se 2. 12. 2018 obrátila s návrhem na rozhodnutí kompetenčního sporu na zvláštní senát, a to v době, kdy nebylo o odvolání rozhodnuto. Zvláštní senát vyčkal rozhodnutí krajského úřadu, které mu bylo doručeno 28. 5. 2019. Správní orgán druhého stupně odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Uvedl, že jádrem věci je otázka existence veřejně přístupné účelové komunikace a dospěl k závěru, že ji městský úřad posoudil správně.

[8] Navrhovatelka ve svém návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu usuzuje na vznik negativního kompetenčního sporu, jelikož její návrh odmítá projednat jak Krajský soud v Českých Budějovicích, tak i Městský úřad v Písku, respektive Krajský úřad Jihočeského kraje. Navrhovatelka uvedla, že se městský úřad odmítá věcí zabývat, protože ji považuje za totožnou s jinou právní věcí. Dle jejího názoru se však uplatněné nároky zásadně liší v právních důvodech. Navrhla, aby zvláštní senát zrušil usnesení krajského soudu a určil, že k projednání žaloby je příslušný soud v občanském soudním řízení.

[9] Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a rozhodnout o ní.

[10] Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kladným kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor podle téhož ustanovení nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí.

[11] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (usnesení zvláštního senátu čj. Konf 3/2003-18).

[12] V usnesení čj. Konf 64/2005-33 zvláštní senát přijal a odůvodnil závěr, podle kterého: *„Jestliže soud pro nedostatek své pravomoci zastavil řízení a věc postoupil správnímu orgánu, nemá tento správní orgán, domnívá-li se, že věc naopak do pravomoci soudu patří, jinou možnost než podat návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu.“*

[13] Nejenže tak správní orgány neučinily, ale z jejich rozhodnutí ani nelze vyčíst, že by svou pravomoc popřely. Městský úřad rozhodl ve věci samé a v odůvodnění svou pravomoc ve věci rozhodovat nepopřel. Stejně tak krajský úřad odvolání věcně projednal a svou pravomoc nepopřel, přestože se usnesením krajského soudu na straně 4 svého rozhodnutí výslovně zabýval. Správní orgány tedy postupovaly v souladu s názorem krajského soudu, který žalobu materiálně považoval za návrh na zpřístupnění veřejně přístupné účelové komunikace. Jako takový je v jádru stejný jako návrh na odstranění pevné překážky z účelové komunikace, který navrhovatelka podala 24. 5. 2017. Správní orgány o návrhu, který jim postoupil krajský soud, rozhodly, a to společně s návrhem z 24. 5. 2017. Zvláštní senát není příslušný posoudit, zda jsou závěry krajského soudu a správních orgánů správné; rozhoduje pouze existující kompetenční spory. Návrh zvláštnímu senátu na rozhodnutí kompetenčního sporu není opravným prostředkem.

[14] Ve věci popřely svou pravomoc pouze soudy, nikoliv správní orgány. Zvláštní senát proto pro nesplnění podmínek řízení o kompetenčním sporu návrh odmítl, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 4 zákona o některých kompetenčních sporech.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. října 2019

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu